

FLORENCE NIGHTINGALE HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU MEZUNLARI DERNEĞİ BÜLTENİ

Sayı: 6

Hemşirelikte Açık Öğretim Üstüne Yaşadıklarımız:

Yıl 1987-88, DSÖ' nün Avrupa Bölgesi Hemşirelik, Ebelik, Sağlık Ziyaretçileri Dairesi'nin, "Hemşirelik Personelinin Gelişimi, Hemşirelik Hizmetleri Yönetiminin Gelişimi" amacıyla, SB Tedavi Hizmetleri Gn. Md. Hemşirelik Dairesi Bşk. Mukadder Aykut Veziroğlu ile işbirliği içinde İskoçya'dan iki hemşire uzmanın hazırladığı (ve bizim de görüşümüzü aldıkları) bir sürekli eğitim programı başlatıldı:

Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi Çalıştayı, 5.5 gün süreli idi; SB hastanelerinin başhemşireleri veya yardımcıları katıldı. İstanbul, Ege, Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokullarının öğretim elemanları da gözlemci ve gelecekte bu kursların eğitimcisi olmak üzere davet edildi.

Bu çalıştay sırasında Prof.Dr.Margaret Alexander, U.K.'da hemşirelerin mezuniyet sonrası eğitimini anlattı. Çalıştaya katılan, çoğunluğu SML diplomalı olan yönetici hemşirelerle, "öğretmen lisesi mezunlarına tanınan açık öğretim ön-lisans programına benzer" bir programla SML' li hemşirelerin bilgi ve becerilerinin tazelenmesi konuşuldu. "Barış Manço-Moda/İstanbul" diye gönderilen posta yerine ulaşıyor; siz de Sağlık Bakanlığı- Ankara" adresine isteğinizi yazıp, bildirin" demiştim. Daha sonra, İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde "Hastane Yönetimi Doktora Programı"na devam eden (çoğu İ.Ü.FNHYO mezunu olan) yüksek lisanslı hemşireler, derslerine gelen AÜAÖF Dekanı Prof. Dr. Hikmet Seçim'e bu konuyu açtılar ve onu ikna ettiler; çünkü o dönemde üniversitelerde (2 yıllık=6 dönemlik) ön lisans ve (4 yıllık= 10 dönemlik) lisans hemşirelik programları vardı. Hem lise, hem de SML mezunlarından ÖSS ve ÖSYS sınavını kazanabilenler bu programlara katılabiliyorlar ancak şehir değiştiremeyenler ya da kontenjan sınırlı olduğundan sınavı kazanamayan binlerce hemşire/ sağlık memuru isteğine ulaşamıyordu. (SML mezunlarının %35'i başka bir alanda lisans tamamlamaya çalışıyordu). SML diplomalı hemşireler, eğer SB kurumlarında çalışıyorlarsa, eğitim için seçtikleri, (sınav puanlarının yeterli olduğu) Üniversite Hemşirelik Programlarına devam zorunluluğu olduğu için, o ildeki bir hastaneye görevlendiriliyorlar; gece ve hafta sonu çalışıp gündüz eğitime/ okula devam ediyorlardı.

- Uykusuz, yorgun, bezgin bir şekilde "hasta güvenliğini tehdit eden" ne hatalar yaptılar, kim bilir?

- O yıllarda mesleki ders kitapları da sayıca çok yetersiz olduğundan, uyur-uyanık (!) dinledikleri derslerde / buldukları dersliklerde *tazelendiler mi, dinlendiler mi* bilinmez.

- Derse katılmaya çok istekli olup gözünü açamayan bazı öğrencilerimi hatırlarım. Saat 15.30-16.00 arasında *nöbeti devralmak üzere sınıfı terk ederler*; 17.30'a kadarki iki saati bağışlamamız için ezik- büzük, *endişeli* bir tavırla giderlerdi.

- Ders notu tutamadan, tartışmaya katılmadan geçen yıllarda *ne kazandılar?* Üniversite öğrencilerinin etkinliklerine aşına bile olamadan, bir öğretim elemanı ile sohbet edecek zaman bulamadan geçen *6 dönem, onlara ve hemşireliğe ne kattı, tarafsız ve kapsamlı bir şekilde araştırılmadı!*

- Ama, diğer tarafta, kendi evinden ve işyerinden uzaklaşmadan AÖF Hemşirelik Ön Lisans Programına katılan hemşireler, sağlık memurları ve ebelerin *yeni bir şey* öğrenemeyeceklerine, *öğrenmediklerine dair* ön yargılı olan üniversite öğretim elemanları ve yöneticileri vardı. Oysa bu program için yazılmış kitapları biz hem ön lisans hem de lisans programlarımızda kullanıyorduk; Prof.Dr. Hikmet Seçim ,bu kitapların kapsamının ön lisans için fazla, kapsamlı olduğundan yakınıyordu.

Prof.Dr. Hikmet Seçim, 1990 yılında hemşirelikte ön-lisans eğitiminin kaynaklarını araştırdı ve İ.Ü.FNHYO Kurucu Müdürümüz Prof.Dr. Perihan VELİOĞLU'na başvurdu; Yüksekokulumuzun, "Açık Öğretim Hemşirelik Ön Lisans Programının Meslek Derslerini" üstlenmesini istedi. Prof. Velioglu, bu teklifi Yüksekokulun Akademik Kuruluna tavsiye etti ve Rektörüne bile danışmadan, kabul edildiğini bildirdi. Birinci sınıfın ders kitapları ve senaryolar hızla yazıldı, çekimler için Eskişehir seferleri başladı (*bkz. Z.Özaydın: A.Ü.A.Ö.Fakültesinde Hemşirelere Ön lisans Öğretim Programını Başlatması, "Hemşirelikte Bir Öncü" kitabında. s.147-151, Matbaa 70, İst. 2001*).

Açık öğretime kayıtlı hanım hemşireler, iş yerinde örgü örme alışkanlıklarını terk ettiler ve oturacak zaman bulduklarında bu kitapları okudular ve hatta zorlandıkları "temel bilimler" ile ilgili dersler (anatomi, fizyoloji, farmakoloji, mikrobiyoloji vb.) için hekimlerle çalıştıkları, çalışma grupları oluşturdukları da oldu. "**Öğrenen bir kurum**" olma yolunda iyi bir başlangıçtı. Ne yazık ki, öğrenmeye çalışan hemşire, sağlık memuru ve ebelerin, esasen "*özlük haklarında iyileşme*" olsun diye bu zahmete girdiğine dair eleştiriler yapıldı. Bu eleştirinin temelinde, personel geliştirmenin öneminin, ("motivasyon teorileri"nin ve "tükenme"ye katkıda bulunan faktörlerin) **bilinmemesinin** katkısı yoksa, "bireysel var oluşun kolaylaştırılması arzusu, iyi niyet eksikliği, toplum merkezli düşünememek mi" sorumluymdu?

(*Bkz. Velioglu, P., Oktay, S.: Personelin Geliştirilmesi, "Sağlık Kurumları Yönetimi" kitabında. AÜAÖF yayını no:351, s.165, 1993*).

Açık öğretimde hemşirelik ön lisans programının en çok eleştirilen yönü, "uygulamalı eğitimin yetersizliği"dir. Bu yetersizlik, "hemşirelerin çalıştıkları kurumda staj yapması, o ortamda uzman hemşirelerin bulunmaması" gibi nedenlerden kaynaklanmıştır. Ancak sormak gerekir: "yüz yüze eğitilmiş hemşirelerin ne kadarı, uygulamalı eğitimde brans öğretmenini yanı başında bulmuştur?", "hemşirelik uygulamasını uzman hemşirelerden öğrenmiştir?"

Yüksek öğrenimli hemşireler, sağlık mevzuatının onlara verdiği imkanı kullandılar mı?

1954 tarihli Hemşirelik Kanunu , “yüksek öğrenimli hemşirelerin başhemşireliğe atanmada rüçhan hakkı olduğunu” hükme bağlamış olsa da; SB, sağlık kurumlarına ve sağlık meslek programlarına kendi okullarında (SML ve SEE 'lerinde) yetişen, mecburi hizmetli hemşire, sağlık memuru, ebe ve sağlık eğitimcilerini/ tıbbi teknisyenleri istihdam etmiş, yöneticileri de onlardan atamıştır. Bu kanun dışında, yüksek öğrenimli hemşirelerin görevlerine- yetkilerine ve ünvanlarına dair bir sağlık mevzuatı yayınlanmamıştır.

Üniversiteli hemşireler, SB için daima yabancı/öteki hemşire insan gücü olarak adeta görmezden gelinmiştir. Maliye Bakanlığının yeterli sayıda hemşire kadrosu vermediği dönemde (1990'lı yıllarda), valiliklere “bu kadrolara, ön lisans ve lisans diplomalı hemşirelerin atanmayacağı, başvurularının kabul edilmemesi” tamimi gelmiştir.

Yüksek öğrenimli hemşirelerin çoğu, üniversite hastanelerine, okullarına, özel sağlık kurumlarına, SSK hastanelerine yerleşmiştir. Çoğu zaman hem yönetim (başhekim, başhemşire, servis şefi) desteğinden yoksun kalmış, hem de meslektaşları tarafından yalnızlığa mahkum edilmişlerdir; SB SML' lerinde eğitimci olabildiklerinde SEE mezunlarının tercih etmediği okullara ve derslere görevlendirilmişlerdir. (Yüksekökol mezunları arasında bile anlamsız gruplaşmalardan yakınmaların yaygın olduğu varittir.)

Yüksek öğrenimli hemşireler Türkiye’de hemşirelerin imajını değiştirdiler mi?

- Türkiye’de hemşire insan gücünün paramparça/ bölünmüş olduğu, onları barışık ve dayanışma içinde olmaya sevk edecek bir örgütten yoksun bulunduğu dönemde,

- 1992’de Türkiye’de “hemşireler için açık öğretim” yolu açılmadan önce,

- (1961’den beri hemşirelikte yüksek öğrenim var olmasına rağmen) **hemşirelik/ hemşire imajının** kabul edilebilir vasıfta olduğu söylenemez.

- Halkımız Türkiye’deki hemşirelerin %10’u kadar olan yükseköğrenimli, lisanüstü eğitilmiş hemşirelerle (özellikle 1.basamakta) neredeyse karşılaşmamıştır; çünkü onlara uygun derecede kadrolar açılmamıştır. **Hemşire imajı**, SML diplomalı ve hatta sağlık okulu çıkışlı (yardımcı) hemşirelerden kaynağını almıştır. Bu grup, yükseköğrenimli hemşire eğitimcilere sempati duymamış, kendilerinden ve liderleri saymamış, güc kaynağı olan hekimlere yakın durmuş, onların koltuğu altında korunmaya çalışmışlardır! Literatüre göre dünyada da böyle olmuştur.

Ancak açık öğretim yıllarında, liseli pratisyen/klinisyen hemşireler, kitap yazarı olan akademisyen hemşireleri tanımış, “hoca” olarak kabul etmeye başlamıştır. Bu moral açıdan, hemşirelik insan gücünün kaynaşması, kendinden olanı (rol modellerini) benimsemeleri açısından – kanımca - önemli bir adımdır.

Ülkemizde 1984 yılında yayınlanan, DSÖ’nün Avrupa Bölgesi için “2000’de Herkese Sağlık Hedefleri”ne ulaşmak için, DSÖ, sadece yeni adayların eğitiminin iyileştirilmesiyle yetinmeyip, daha önce mezun olanların bilgi-becerilerinin geliştirilmesine önem verilmesini telkin etmektedir.

Mart 1993’de yayınlanan ‘Ulusal Sağlık Politikası’nda (Hedef 18) Sağlık İnsangücü ile ilgili hedefte, “mezuniyet sonrası eğitimlerinin yok denecek kadar az olduğu, değişen koşullar ve bilim doğrultusunda sürekli eğitimlerinin sağlanması”nın ilke edinileceği belirtilmektedir.

Dünya Sağlık Örgütü’nün 1993 yılında yayınladığı “**Herkese sağlığı desteklemek için** Hemşirelik ve Ebeliği Güçlendirme, **Hemşirelik Eylemde**” başlıklı (SB’ nin “**Hemşirelikte Etkinliğe Doğru Eylem**” adıyla yayınladığı) kitapta ayrıntılı olarak,

- “hemşirelik işlevleri ve görevleri”ni (s.15) üstlenecek, hemşire ünvanı verilecek personelin “mezuniyet derecesi”ne, “nitelikleri”ne, yeterliliklerine, “mezuniyet sonrası hemşirelik eğitimi”ne yer verilmiştir (s.62, 100,103);

- “**Mezuniyet sonrası eğitim**, “kendi kendine bakım ve özgüveni arttıracak, uygulanabilir ve etkili stratejiler, planlar ve mekanizmalar geliştirmek için”, **toplumla işbirliği içinde çalışabilen mezunlar** vermelidir....ülke çapında mezuniyet sonrası hemşirelik programları ağı geliştirilmesi yararlı olabilir. ... yeni programlar ortaya çıkabilir... bu, öğrenim imkanlarının paylaşılmasını içerebilir.”

Hemşirelik Kanunu’nda yapılan değişiklikle, Türkiye’de hemşirelik eğitimi 2011’den sonra, sadece üniversite bünyesindeki en az 4 yıllık programlara bırakılacaktır, ama büyük çoğunluğu “lisans tamamlamayı bekleyen” hemşireler, “ünvanlarını, mesleki yetkilerini” koruyacaklardır. (Bu konuda THD’nin Anayasa Mahkemesine başvurusu da sonuçlanmamıştır!). Diğer taraftan, Hemşirelik Kanunu gereği, taslağı hazır olan **Hemşirelik Hizmetleri Yönetmeliği’nde** tanımlanan hemşire, “**profesyonel hemşire**”dir; görev-yetki ve sorumlulukları da bir sağlık profesyonelince üstlenilebilecek, yürütülebilecek kapsamdadır. Profesyonel hemşirelerin performansını değerlendirmeye temel olacak “Görev Tanımları”, SML’li (teknisyen), ön lisanslı (tekniker) hemşirelerin boyunu aşyorsa, **onlara haksızlık olmayacak mıdır?**

İstenecek düzeyde mesleki yeterliliğe sahip kılınmamış hemşirelik personeli ile hemşirelik hizmeti sunmak, topluma haksızlık olmayacak mıdır?

(Bu cümleden kastım şudur: Hem önlisans mezununa da hemşirelik yapma yetkisi vereceksiniz, hem de eğitim alma fırsatı vermeyeceksiniz! O zaman yeterli bulmadığınız bir eğitimden geçmiş olan hemşirelik personeli ile hizmet vererek topluma haksızlık edeceksiniz!) Hizmet verenin de hizmet alanın da hakkı için **açık öğretime geçit verilmelidir.**

Ben, uzaktan eğitimin (bu durumda) elzem olduğunu inanıyorum.

Uzaktan Eğitimin Avantajları ve Dezavantajları Var:

- Kontenjan büyük, iki yıl içinde 20-30 bin kişi başvurabilir, kaydolabilir (+)
- Maliyet etkili bir eğitim olabilir (+)
- Yeni yazılacak-internette yollanacak ders notları, herkesin kritiğine açık olacaktır (+) (Yüz yüze eğitimde kapalı kapılar ardında ne öğretiliyor bilmiyoruz)

- Ders notlarının çok özenle yazılması gerekir, eğitiminin öğrenimi kolaylaştırma fırsatı yok (-)
- Öğrencinin öğrenmeye hazır olduğu zaman diliminde çalışma- inceleme fırsatı var (çalışan öğrenciler için bu önemli) (+)
- Uygulamalı eğitimde, yanı başında, kendisine model alacağı/taklit edeceği bir eğitimci yok (-). Bu da beceri ve tutum geliştirme için zor olduğu anlamına gelir.
- Çalıştığı kurumda uygulama yapması da çeşitli sakıncalar içerebilir."Öğrenen bir kurum" da değilse, yeni bir şey öğrenmeden, "MIŞ gibi" staj geçer!..değerlendirme subjektif olabilir (-) ...

Bundan sonra, **hem yüz yüze, hem uzaktan yapılacak hemşirelik eğitiminin yönetiminde pek çok değişiklik, iyileştirme gereklidir;**

- Yüz yüze öğretimde de yukarıdaki sakıncalar tamamen giderilmiş değil, Hemşire eğitimciler (genellikle) yapmadıkları bir mesleki uygulamayı öğretmede zorlanıyorlar. Bazen, uygulamada sadece disiplin ve devamı sağlamaya yönelik olup, koçluk- rehberlik yapmıyorlar. Eğitimcilerin aynı zamanda hemşirelik uygulayıcısı olarak kendilerini geliştirmelerine olanak veren bir çalışma/ kariyer planı olmalı. Hemşirelik akademisyenleri, yönetime ve uygulamaya katılmalılar.
- **Hemşirelik personelinin rehabilitasyonu en ehil, en yetkin ellere teslim edilmeli:**

Lisans tamamlama için seçilen üniversiteler, yüksekokullar , uzaktan öğretim için en donanımlı, deneyimli okullar mı? YÖK' un tercihi, "büyük+ gelişmiş üniversitelerin (AU AOF) bu eğitimi tekellerine almaması için, diğer üniversitelere fırsat vermemiş! Bunu tam da hemşirelik eğitimi gündeme geldiğinde deniyorlar!

2009 ikinci dönemde, AÜAÖF ve İ.Ü. FNHYO arasında anlaşma yapılmış, kitaplar yazılıyor iken, SB' ndaki bürokratlar, telekomünikasyon için alt-üst yapısı olmayan üniversitelerle protokol yapıyor ! Kitap basılmayacak, televizyon kullanılmayacak !

"Şu anda Sağlık Bakanlığının apar-topar başlatmış olduğu açık-öğretimde lisans tamamlamayı" **özensiz** buluyorum, tarihi bir fırsatın iyi değerlendirilmemesine esef ediyorum. Ancak bazılarımızın yıllardır ısrarla söylediği gibi "yararsız olacağı" kanaatinde de değilim; az-çok yararlı olabilir.

Biliyorsunuz dünyada bir "geçiş donemi" yaşanması gerekiyor; DSÖ, "hastalık bakımı"ndan ziyade "sağlık bakımı"na yöneliş için **hemşireler ve ebelerin rehabilitasyonunu** teklif ediyor. Bizim lisans tamamlamayı üstlenmiş olan üniversitelerimizin **öğretim üyelerinin** iki hususu gözden kaçırmamaları lazım:

- Hemşirelerin- ebelerin- sağlık eğitimcilerinin, **öğrenim hedeflerini** belirlerken,
- Sağlığı geliştirecek ,
- Profesyonel insangücü yetiştirmek üzere yola çıktıklarını dikkate almalılar.

Bundan sonra, **hemşireliğe katılacakların, temel/ genel eğitimi yeterli olan adaylar olmasına özen gösterilmelidir.** Çünkü, hemşirelik adayları, genel liselerden değil de hep SML' den gelen, yeterince emek verilmemiş, (sözel- sayısal...) donatılmamış, girişken ve öz güvenli olmayan gençlerden olursa hemşirelik bilgisi- becerisi, mesleğin otonomisi nasıl geliştirilir? (SML' den sonra HYO' nda lisans ve lisansüstü eğitimini tamamlamaya gelen adayların ne kadar zorlandıklarına tanığız.)

Ne yazık ki halen SML hemşirelik programlarında yetişen binlerce hemşirelik adayı, Türkiye Hemşireliğinin yakın geleceğine damgasını vuracaktır.

UZUN İNCE BİR YOLDAYIZ.....

SON SÖZ

"Yüz-yüze eğitim fırsatı bulmak bir ayrıcalıksa, gelecekte, mezunlarımız, iddiası olan ve kaliteli hizmet sunumunu önemseyen sağlık kuruluşları, eğitim kuruluşları tarafından tercih edilir" kanaatindeyim.

Prof.Dr.Sevgi OKTAY

MART 2009 - ARALIK 2009 DÖNEMİNDEKİ FAALİYETLER

TOPLANTI ORGANİZASYONLARI

Eğitsel toplantılar:

- Yard.Doç.Dr.Saniye Çimen tarafından bilgisayarda temel SPSS uygulamaları kursu verilmiştir (24-25 Haziran 2009).

Konferans vb mesleki toplantılar:

- Prof.Dr.Perihan Velioglu Günü kapsamında **Üniversite Sistemi Değişirken Hemşirelik Mesleğinin Konumu**" adlı konferans Galatasaray Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç.Dr.Ali Ergür tarafından verilmiştir (25 Mart 2009).
- Hemşirelik Haftası etkinlikleri kapsamında;
 - İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğünün "söyleşi" programına,
 - Yedi Tepe Üniversitesi Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğünün programına ("**Hemşirelik Üstüne Düşünceler**" (söyleşi) ve "**Ülkemizde Hemşirelik Örgütlerine Panoramik Bakış**" Oturumu) aktif olarak katılımda bulunulmuştur (12 Mayıs 2009).
- 9 Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu Yaz Konferansına aktif olarak katılımda bulunulmuştur.

Sosyal Toplantılar:

- Florence Nightingale Hemşire Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı ve İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu işbirliği ile eski ve yeni tüm mezunlarımızı bir araya getirmek için okulumuzun bahçesinde III. Mezunlar Günü (pilav günü) yapılmıştır. Etkinlikten önce düzenlenen bir törenle 1970 -1971 yılı mezunlarına, "Tema vakfından Karapınar hatıra

ormanına her mezun için dikilen ağaçların” belgeleri verilmiştir (29 Mayıs 2009).

Bilimsel- Mesleki Çalışmaların Ödüllendirilmesi:

- **Prof.Dr.Perihan Velioğlu Hemşirelik Fonu:**
 - 12. Ulusal Hemşirelik Kongresi, Sözlü Sunu birincilik (teşvik) ödülü (24 Ekim 2009),
 - 1. Ulusal Kadın Sağlığı Hemşireliği Kongresi, birincilik, ikincilik ve üçüncülük poster ödülü (Ekim - 2009),
 - 2009 Mezunlarından birinci, ikinci ve üçüncüye. “Mezuniyet ödülü” (Haziran 2009),
 - Uludağ Üniversitesi Hastanesinde, hasta bakım aracı geliştiren mezunumuz Uzman Cerrahi Hemşiresi Özlem Bektaş’a teşvik ödülü (25 Mart 2009) verilmiştir.

İ.Ü.F.N.H.Y.O.’da Memurivetten Avrılan Öğretim Üyelerimize Teşekkürler:

- 1965 mezunumuz ve 2009’a kadar öğretim üyemiz ve Hemşirelik Esasları AnaBilim Dalı Başkanımız Sayın Prof. Dr. Kamerya Babadağ’a,
- 1965 mezunumuz ve 2009 Temmuz ayına kadar öğretim üyemiz, Cerrahi Hemşireliği AnaBilim Dalı Başkanımız ve 6. Yüksekokul Müdürümüz Prof.Dr. Sayın Güler Aksoy’a teşekkür eder, bundan sonraki yaşamlarında sağlık ve huzur dileriz.

MEVZUAT ÇALIŞMALARI

- Sağlık Bakanlığı Hemşirelik Hizmetleri Yönetmeliği ve Rehberi üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

DUYURULAR

- **Facebook** sitesinde “**Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu Mezunları ve Öğrencileri**” için bir **grup** oluşturulmuştur; grup gitgide büyümektedir; bekliyoruz.

"Bize fnmezun@yahoo.com 'a iletişim adresinizi, e-posta, telefon, ev-iş adreslerinizi iletmenizi bekliyoruz".

- Okulumuzun kupa ve gümüş kaplama rozetlerinin satışını, derneğimiz üstlenmiş olup ilginize sunulmuştur.

ROZET ----25 YTL

KUPA ---- 10 YTL

İşbirliği Yapılan Kuruluşlara

- Türk Hemşireler Derneği
- FN Hemşire Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı
- İ.Ü.Florence Nightingale Hemşirelik Y.O.
- İ.Ü.Mezunları Derneği
- İstanbul Kadın Kuruluşları Birliği (İKKB)’ne **Teşekkür ederiz.**

Derneğin Satışa Sunduğu Kitaplar

- Prof.Dr. Perihan Velioğlu
“Hemşirelikte Kavram ve Kuramlar” (*Tükendi*)
“Hemşireliğin Düşünsel Temelleri” (*Tükendi*)
- Doç.Dr. Zuhâl Özyaydın
“Hemşirelikte Bir Öncü: Prof.Dr.Perihan Velioğlu”
- Yard.Doç.Dr. Nevin Hotun Şahin
“Bir Kilometre Taşı : Menopoz”
- I.Uluslararası ve V. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi Bildiri Kitapları
- Yard.Doç.Dr.Seher Deniz Öztekin
“Endoskopi Hemşireliğine Giriş”
“Kulak Hastalıkları Hemşireliği”

Yayın Sahibi: Florence Nightingale

Hemşirelik Yüksekokulu Mezunları Derneği

İLETİŞİM VE DERNEK BİLGİLERİ:

İ.Ü.Florence Nightingale Hemşirelik Yüksekokulu

Abide-i Hürriyet Caddesi 34381 Şişli /İstanbul

Tel : 0212 291 1970 /0212 440 0000(27150)

Fax : 0 2122244990

e-mail :

fnmezun@istanbul.edu.tr fnmezun@yahoo.com

e-grup : fnmezun@yahogroups.com

web:

www.istanbul.edu.tr/yuksekokullar/floren/mezunlar_dernegi.htm

Posta Çeki Hesabı : 1055310

Banka Hesap No: Yapı Kredi Abide Şb.69912496

Yeni Yönetim Kurulu Üyeleri

- Sevgi Oktay (Başkan)
- Leyla Küçük (Muhasip ve Başkan Yrd.)
- Mükerrrem Güvenç (Genel Sekreter)
- Emine Akçin Şenyuva (Veznedar)
- Pervin Albayrak (Üye)
- Zübeyde Ekşi (Üye)
- Nuray Şahin Orak (Üye)
- Nuray Akyüz (Y.Üye)

*Ülkemizin ve Hemşireliğimizin,
yaşadığımız karma karışık dönemin
içinden telafisi olmayan hasarlara
uğramadan çıkabilmesi için*

**SAĞDUYULU
HAMLELERLE GEÇECEK
BİR YIL DİLİYORUZ.**

Saygılarımızla.